

Törökországi szakmai beszámoló

Miután megtudtam, hogy én is részt vehetek ezen a tanulmányúton nagy örömmel és lelkesedéssel vártam az indulást.

Megérkezésünk napján, miután elfoglaltuk a szállásunkat, egy rövid megbeszélést tartottunk, amin gyors felvilágosítást kaptunk, hogy mire számíthatunk az elkövetkező 3 hét alatt.

Első nap elvittek minket a nevsehiri iskolába, ahol megismerkedtünk az iskola igazgatójával és néhány tanárral. Ezután körbevezettek az iskolában és bemutatták nekünk a szakmai műhelyeket. Jártunk autószerelő, asztalos, fémipari és elektronikai műhelyben. Mindenhol barátságosan fogadtak és megmutatták, hogy miként történik náluk a szakmai oktatás. Délben az igazgató meghívott az iskola konyhájára, egy ebédre. Ebéd után elvittek a helyi Fiat márkaszervizbe ahol a munkaidőnket töltöttük. Itt a kommunikálás kissé nehézkesen ment, mert a munkások angol tudása nagyon minimális volt, de ennek ellenére mindenki barátságosan és türelmesen állt hozzá az együttműködéshez, és nagy lelkesedéssel mutatták be a műhelyeket. Itt voltak karosszerialakatosok, fényező, autóvillamossági szerelők is, de természetesen a nagyobb szerep az autószerelőké volt. Ezután városnézésre mentünk. Estére elvittek egy helyi étterembe vacsorázni, ahol nagyon jól éreztük magunkat, és tovább ismerkedtünk a török ételekkel.

Másnap belekezdünk a munkába, ami kicsit döcögve indult, de belerázódtunk. Számunkra sok érdekes dolgot láttunk munka közben, egyrészt azt, hogy a munkavédelemre nem fektetnek akkora hangsúlyt, mint nálunk, mert sokan papucsban dolgoztak, és sokszor használták a szerszámokat nem megfelelő célra. A kreatitásuk nagyon élénk volt, mert ha nem volt megfelelő szerszámuk, akkor fogták magukat és gyártottak egy célnak megfelelőt. A legtöbb munka általános és kötelező szervizekből állt, mint a motorolaj csere, fékbetét és fékpofo cserék, kerékcentírozás, üzemanyag szűrő csere, kuplung csere, futómű állítás, lengéscsillapító csere, vezérműszíj - lánc csere. Igyekeztünk minden lehetséges pillanatot kihasználni, hogy tudjunk dolgozni. Számunkra meglepő volt, hogy munkaidő alatt mennyi pihenőidőt tartanak, amit teázással töltenek, és az, hogy a műhelynek volt saját menzája, ahol minden nap meleg ételt tálaltak a munkásoknak. Mivel a helyiek iszlám vallásúak, nekik első helyen áll Allah. Ott minden pénteken délben megáll az élet, és a férfiak mennek a mecsetekbe imádkozni, vagy ha valaki nem tudott elmenni, akkor a saját szőnyegén teszi azt. Egyszer volt nekünk is szerencsénk egy mecsetbe ellátogatni.

Szabadidőnkben elvittek minket kirándulni. Így jártunk Kappadokya területén, ahol megcsodálhattuk a természet látványos alakulását. Egy másik alkalommal elvittek minket az ihlarai hasadékhoz, ami szintén nagyon szép táj volt. Jártunk török fürdőben is, amit mindenki élvezett. Nekünk még érdekes volt a török közlekedési morál is, mert az utat náluk kimondottan az autósok használják és gyalogosként nehézkes volt az átkelés az utakon. A tömegközlekedés is érdekes volt számunkra, de egyben kellemes dolgokat tapasztaltunk. Az emberek magatartása és becsületessége kimondottan tetszett nekem.

Számomra élménydús, és emlékezetes volt ez az út, és örülök, hogy megtapasztalhattam más kultúra hétköznapi életét.